

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

forstaa ikke helt, hvorfor de samme saglige og principielle Grunde ikke gjorde sig gældende i Fjor.

Jeg vil stærkt advare imod den Tankegang og det Forslag, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har fremsat. At det betyder, at det ærede Medlem totalt har forladt Det konservative Folkepartis Efterkrigsprogram, er en Sag for sig, som jeg vil overlade til de Konservatives egen Hovedpine; heri staar, som jeg tidligere har citeret det: „I Overgangstiden til normale og stabile Forhold i det økonomiske Liv maa en myndig Statsmagt i Samarbejde med Erhvervene bevare Herredømmet over Udviklingen.“ En meget klar og koncis Formulering, sat med spærrede Typer, omgivet af Stjerner og andet typografisk Udstyr. Nu er Stjernerne aabenbart fordunklet. Jeg tror, at Gennemførelsen af det Forslag, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har stillet her, vilde lamme Regeringens Handlekraft i de kritiske Situationer, som hele Tilstanden her i Verden stadig i allerhøjeste Grad kan fremkalde. Jeg tror, de vilde forsinke Genopbygningen, og jeg tror, de vilde bureaukratisere Rigsdagen. Man bedes lægge Mærke til, med hvilken Kærlighed det ærede Medlem omtalte den Maade, hvorpaa Arbejdet i dette Udvalg skulde foregaa. Der kom virkelig en næsten vellystig Tone ind over den Maade, hvorpaa Ordene faldt. Det ærede Medlem omtalte Muligheden for at afgive Mindretalsbetænkninger.

Man har en tydelig Fornemmelse af, at det, der er Hovedformaalet med dette Forslag fra konservativ Side, er at vanskeliggøre og langsommeliggøre Regeringens og Rigsdagens Genopbygningsarbejde mest muligt, blot med det ene Formaal at bringe sig selv i en taktisk heldig Position. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller udtalte, at det maatte blive et permanent Udvalg. Ja, det maa i Sandhed blive et permanent Udvalg, for det maa sidde hele Aaret rundt og være til Raadighed Døgnet igennem. Jeg tror, jeg maa fraraade denne Ordning, som blot skulde indføres som en særlig Procedureform for at give det konservative Parti og eventuelt andre Partier Lejlighed til golde Demonstrationer, som man aabenbart mener politisk at have Behov for. Det er ogsaa muligt man har det, men jeg tror, at Ønsket om Genopbygningsarbejdets Fremme, om den økonomiske Lovgivnings og de økonomiske Ordningers hurtige Gennemførelse maa spille en større Rolle for Samfundet end det konservative Partis politiske Behov. Saa synes jeg snarere, det ærede Medlem

Hr. Jørgen Jørgensens Linie kunde indeholde noget fornuftigt. Men hvis man paa Forhaand vil sige: de og de Sager, som vi kunde tænke os Handelsministeren vilde foretage større Forandringer i, vil vi kræve forelagt Rigsdagen, for at de kan gennemføres i Lovsform, vil jeg ogsaa advare imod det. Jeg vil stærkt fraraade det. Selvfølgelig vil jeg ikke paastaa, at det vil være en Ulykke, hvis Benzinordning eller Kødrationering skal forelægges her; men jeg vil dog ogsaa fraraade dette som en Komplisering af Tingene.

Disse Problemer maa vi kunne tale om i Udvalget.

Til det ærede Medlem Hr. Starcke skal jeg indskrænke mig til at sige, at naar man har Knapthed paa Varer, naar man har Knapthed paa Valuta, kan man gøre et af to: enten kan man ved en samfundsmæssig Regulering — hvis Former og Resultater til enhver Tid kan diskuteres, og hvorunder der utvivlsomt vil blive begaaet Fejl — søge at undgaa alle de Ulykker i Retning af Inflation og social Uretfærdighed, som denne Vareknaphed og Valutaknaphed ellers vil føre med sig, eller ogsaa kan man undlade disse Reguleringer og saa lade Inflationen, den uretfærdige Fordeling af Varerne eller de sociale Uretfærdigheder, der kan opstaa i Forbindelse med en saadan Situation, rulle hen over det danske Land og den danske Befolkning.

Det er rigtigt, at Restriktionssystemet skal afvikles — det er vi alle enige om —, men Afviklingen maa ske i Takt med, at Varerigeligheden kommer tilbage, i Takt med at Valutasituationen forbedres, i Takt med at Prisudviklingen ændrer sig, i Takt med vor Velstands Forøgelse. Og det, vi har Brug for til at bedre Danmarks Økonomi, er netop denne Udvikling af Velstandsforøgelse, og ikke Veltalenhed, end ikke medicinsk Veltalenhed.

Einer-Jensen: Der vil ikke være Anledning til at forlænge Diskussionen meget, for det er nu anden Gang, vi diskuterer dette Spørgsmaal i Løbet af en god Maanedes Tid. Men jeg vil gerne minde om, at det er ikke mere end et Aar siden, at de ærede Medlemmer, som nu saa kraftigt gaar imod Forslaget, var med til at underskrive en Betænkning, som siger, at der er fuld Enighed om, at man bør forlænge denne Lov.

Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, at han syntes, det var en ubehagelig Lov, men at den var nødvendig. Det er vel Erfaringen, der har overbevist det ærede Medlem om, at man ikke kan give